

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 11697-9/ODK-2021

Praha 8. února 2021

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle ust. § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona, o stížnosti [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 13. ledna 2021, na postup povinného subjektu, hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, při vyřizování žádosti stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 18. prosince 2020, upřesněné na výzvu povinného subjektu dne 28. prosince 2020, resp. na výši úhrady za poskytnutí informací,

takto:

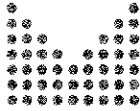
Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy – ze dne 11. ledna 2021, č. j. MHMP 15829/2021, se podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona s n i ž u j e z částky 86.625,- Kč (slovy osmdesát šest tisíc šest set dvacet pět korun českých) na částku ve výši 43.313,- Kč (slovy čtyřicet tři tisíc tři sta třináct korun českých).

Účastník řízení:
[REDAKCE]

Odůvodnění:

I.

1. Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) byla dne 19. ledna 2021 předložena hlavním městem

Praha, Magistrátem hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) dle ust. § 16a odst. 4 a 5 InfZ stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace, a to na výši úhrady v souvislosti s vyřizováním stěžovatelovy žádosti o informace, oznámené stěžovateli přípisem ze dne 11. ledna 2021, č. j. MHMP 15829/2021. Dne 25. ledna 2021 byl Ministerstvu vnitra předložen povinným subjektem spis v této věci (přípisem povinného subjektu ze dne 20. ledna 2021, č. j. MHMP 76337/2021, evid. pod č. j. 14023-1/ODK-2021 a sp. zn. MV- 11697-9/ODK-2021).

2. Z předložené spisové dokumentace vyplynuly následující skutečnosti:
3. Dne 18. prosince 2020 se žadatel v souladu s informačním zákonem obrátil prostřednictvím emailové schránky na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí této informace: *„Povinný subjekt ve svém dřívějším sdělení uvedl, že v období 2005-2020 (15 let) eviduje 2079 soudních sporů. Na základě § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím podávám žádost o informace, jaký počet těchto sporů připadal na jednotlivé roky z uvedeného období.“*
4. V upřesnění žádosti ze dne 28. prosince 2020 na výzvu povinného subjektu stěžovatel upřesnil svou žádost takto: *„... v kontextu žádosti je třeba jen doplnit, že se přímo vztahuje ke sdělení MHMP 1492929/2020 ze dne 6. 10. 2020. V souvislosti s mojí původní žádostí z 21. 6. 2020 se tedy jedná v jednotlivých letech o spory, ve kterých byly v daném období vydány pravomocné rozsudky tak, jak je to popsáno v přípisu „Doplnění spisu k č. j. MV-1200683-3/ODK-2020“, č. j. MHMP 1269248/2020 z 18. 8. 2020. Povinný subjekt jistě sám ví nejlépe, jakým způsobem bylo uváděných 2079 soudních sporů kalkulováno. Žadatel předpokládá, že v rámci vyřizování žádosti z 21. 6. 2020 povinný subjekt logicky uváděl počet pravomocně ukončených sporů, když na základě těchto údajů byly vyčíslovány náklady na dohledání pravomocných rozsudku...“*
5. Na základě uvedeného upřesnění žádosti povinný subjekt shledal, že žadatel požaduje sdělit, **kolik sporů vedených s hlavním městem Praha bylo za posledních 15 let, tj. od roku 2005 do roku 2020, pravomocně skončeno v jednotlivých letech tohoto období.** Stěžovatel interpretaci jeho žádosti povinným subjektem nijak nerozporuje. Není tedy sporu o tom, že stěžovatele zajímá to, kolik z 2079 soudních sporů (tj. celkový počet soudních sporů za období posledních 15ti let, který povinný subjekt uvedl ve sdělení č. j. MHMP 1492929/2020, ze dne 6. října 2020) bylo v tomto období, resp. od roku 2005 do roku 2020, pravomocně ukončeno, přičemž tuto informaci požaduje sdělit za jednotlivé roky tohoto období.

6. Ve vztahu k uvedené žádosti povinný subjekt stěžovateli oznámil požadavek úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, a to v přípisě ze dne 11. ledna 2021, č. j. MHMP 15829/2021. Povinný subjekt výši úhrady odůvodňuje popisem různých úkonů, které je třeba provést za účelem vyhledání požadované informace – má jít o shromáždění spisů, kdy některé je třeba si vyžádat z archivu, zjišťování spisových značek, u kterých jsou případy vedeny u příslušných soudů, dále o zjišťování samotné informace, zda a ve kterém roce byly spory pravomocně ukončeny (vyhledáváním v InfoSoud nebo přímo ze spisů) a ověřování, zda nedošlo v důsledku mimořádných opravných prostředků ke zrušení již pravomocných rozhodnutí. Tyto úkony za účelem zjišťování, zda byly soudní spory pravomocně ukončeny, bude třeba podle odhadu povinného subjektu provádět ve vztahu ke každému z 2079 případů v průměru 10 min / jeden spis. Povinný subjekt tak vypočítal, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude trvat odhadem 346 a půl hodiny práce, dospěl tedy při sazbě 250,- Kč/hod k částce 86.625,- Kč (346,5 x 250,- Kč/hod).
7. Proti požadované úhradě stěžovatel brojí prostřednictvím stížnosti, v níž uvádí řadu námitek jak proti samotnému požadavku úhrady, tak proti procesnímu postupu povinného subjektu. Námítky stěžovatele lze shrnout následovně:
8. Stěžovatel jednak zpochybňuje, zda se vůbec může v tomto případě jednat o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací dle ust. § 17 odst. 1 InfZ, když poptává pouze statistickou informaci o počtu ukončených soudních řízení. Dále pak brojí proti samotné výši úhrady a namítá, že je nepřijatelné, aby pro pouhé posouzení, zda příslušné řízení bylo pravomocně ukončeno, bylo nezbytné vynaložit 10 minut práce / jeden spis, když se nejedná o detailní studium textace řízení. V této souvislosti poukazuje na to, že se jedná o stejný čas, který povinnému subjektu v případě předchozí stěžovatelovy žádosti ze dne 21. června 2020 postačil i pro poměrně hluboký rozbor problematiky příslušného sporu. Uvedený čas proto stěžovatel považuje ve vztahu k nyní poptávané informaci za zcela nepřiměřený. Podle názoru stěžovatele rovněž není možné započítávat úkon spočívající v ověření využití mimořádných opravných prostředků, v důsledku kterých mohlo dojít ke zrušení již pravomocných rozhodnutí. Podle stěžovatele byl spor pravomocně ukončen i tehdy, byl-li následně v dovolacím řízení znovu obnoven, tzn. počty by měly být podle stěžovatele kalkulovány bez ohledu na případná uplatnění mimořádných opravných prostředků.
9. Stěžovatel dále namítá, že v daném případě nebyl naplněn zákonný důvod pro prodloužení lhůty k vyřízení žádosti, a tedy nebyla splněna podmínka učinit oznámení „před poskytnutím informace“, jak vyplývá z ust. § 17 odst. 3 InfZ.

10. Další námitky stěžovatele se týkají postupu povinného subjektu při vyřizování jeho předchozí žádosti o informace ze dne 21. června 2020, ve které se stěžovatel domáhal poskytnutí anonymizovaných pravomocných rozsudků za posledních 15 let, na základě kterých bylo hlavní město Prahy povinno zaplatit úhradu bezdůvodného obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva. Jedná se zejména o námitky, že v minulém řízení nemělo dle názoru stěžovatele smysl prohledávat spisy týkající se všech soudních řízení, ale že měly být za účelem vyhledání rozsudků prohledávány jen spisy, které byly v dotčeném období pravomocně skončeny.

II.

11. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k povaze žádosti o informace, resp. povaze požadovaných informací, kterými jsou informace o počtu pravomocně ukončených soudních sporů v letech 2005 až 2020. Ministerstvo vnitra dovodilo, že tato žádost směřuje do samostatné, nikoli do přenesené působnosti hlavního města Prahy, a to i s přihlédnutím k tomu, že navazuje na stěžovatelovu žádost o informace ze dne 21. června 2020, resp. na postup povinného subjektu při vyřizování této jeho žádosti, ve které požadoval anonymizované pravomocné rozsudky za posledních 15 let, na základě kterých bylo hlavní město Prahy povinno zaplatit úhradu bezdůvodného obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva.

12. Z ust. § 20 odst. 6 InfZ *a contrario* plyne, že informace týkající se samostatné působnosti jsou územními samosprávnými celky jako povinnými subjekty poskytovány v působnosti samostatné, resp. že žádosti o poskytnutí těchto informací jsou územními samosprávnými celky vyřizovány v samostatné působnosti. V této souvislosti je třeba s ohledem na § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že nadřízeným orgánem hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, platí, že hlavní město Praha je hlavním městem, obcí i krajem).

13. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

14. Lhůta pro vyřízení stížnosti je Ministerstvem vnitra počítána až od 25. ledna 2021, kdy byl povinným subjektem Ministerstvu vnitra předán v souladu s § 16a odst. 5 InfZ spisový materiál ve věci předmětné žádosti o informace (viz

přípis povinného subjektu ze dne 20. ledna 2021, č. j. MHMP 76337/2021, evid. pod č. j. 14023-1/ODK-2021 a sp. zn. MV- 11697-9/ODK-2021).

III.

15. Nadřízený orgán se dále zabýval požadavkem stěžovatele, aby jeho stížnost byla posouzena nejenom jako stížnost dle §16a odst. d) InfZ, tj. jako stížnost proti výši úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ, ale i jako „nečinnostní“ stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, neboť dle jeho tvrzení nebyl naplněn důvod pro prodloužení zákonné 15ti denní lhůty pro poskytnutí informace („*Tuto stížnost tedy prosím považujte nejen za stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d/ zákona č. 106/1999 Sb., ale zejména dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť aplikaci § 14 odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. považuji za nedůvodnou*“).
16. K předmětnému požadavku stěžovatele Ministerstvo vnitra uvádí, že podání se posuzuje vždy podle svého obsahu, nikoli podle toho, jak podatel své podání označí. V tomto případě je z obsahu stížnosti zřejmé, že stěžovatel nesouhlasí s výši úhrady, jejíž zaplacení podmiňuje poskytnutí informace (ust. § 17 odst. 5 InfZ), přičemž tato úhrada se podle oznámení povinného subjektu ze dne 11. ledna 2020, č. j. MHMP 15829/2021, vztahuje k celé žádosti o informace. Jinými slovy, pokud povinný subjekt v rámci vyřizování žádosti přistoupil k výzvě na úhradu nákladů dle ust. § 17 odst. 3 InfZ, jejíž zaplacení podmiňuje poskytnutí informace jako celku, o nečinnost ve smyslu ust. § 16a odst. 1 písm. b) InfZ se z povahy věci nejedná. Stížnost dle ust. § 16a odst. 1 písm. d) a zároveň stížnost dle ust. § 16a odst. 1 písm. b) InfZ se proto v tomto případě z povahy věci vzájemně vylučují, neboť uplatněním požadavku na úhradu nákladů přestává plynout lhůta pro vyřízení žádosti, jejíž marné uplynutí je podmínkou přípustnosti nečinnostní stížnosti podle § 16a odst. 3 písm. b) InfZ. Ministerstvo vnitra proto podanou stížnost posoudilo podle obsahu jako stížnost podle ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, tj. jako stížnost proti oznámení o výši úhrady, nikoli též jako „nečinnostní“ stížnost dle ust. § 16a odst. 1 písm. b) InfZ.
17. Současně lze poznamenat, že informační zákon neumožňuje žadateli podat samostatnou stížnost proti prodloužení lhůty podle ust. § 14 odst. 7 InfZ. Pokud jde o námitku, že nebyl naplněn zákonný důvod pro prodloužení lhůty pro poskytnutí informace podle ust. § 14 odst. 7 písm. a) InfZ, s touto námitkou se Ministerstvo vnitra vypořádalo v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz dále).

18. Ministerstvo vnitra dále přezkoumalo postup povinného subjektu a jím stanovenou výši úhrady nákladů (včetně námitek uvedených stěžovatelem) a dospělo k závěru, že stížnost je částečně důvodná.

III./A

Vypořádání se s námitkami stěžovatele

19. V první řadě se nadřízený orgán zabýval důvodností námitek stěžovatele, které směřují jak proti samotnému požadavku úhrady, tak proti procesnímu postupu povinného subjektu.
20. Stěžovatel namítá, že k prodloužení lhůty pro poskytnutí informace podle ust. § 14 odst. 7 písm. a) InfZ nebyl dán zákonný důvod a v této souvislosti dále namítá nesplnění oznamovací povinnosti dle § 17 odst. 3 InfZ ve lhůtě „pro poskytnutí informace“. Jinými slovy namítá, že jelikož k prodloužení lhůty pro poskytnutí informace došlo nezákonně, oznámení dle § 17 odst. 3 InfZ nebylo učiněno včas.
21. Dle ust. § 17 odst. 1 InfZ *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.* Podle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ dále platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace.* V ust. § 17 odst. 3 InfZ je dále stanoveno, že *z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Pokud povinný subjekt vůči žadateli nesplní oznamovací povinnost v souladu s ust. § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle ust. § 17 odst. 4 InfZ ztrácí.*
22. Podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nerozhodne-li povinný subjekt podle ust. § 15 InfZ (tj. o odmítnutí informace správním rozhodnutím), *poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění (...).* Podle § 14 odst. 7 InfZ je možné tuto 15ti denní lhůtu pro poskytnutí informace ze zde stanovených důvodů prodloužit, nejvýše však o 10 dní.
23. Ke shora uvedené námitce, že oznámení podle ust. § 17 odst. 3 InfZ nebylo učiněno včas (tedy ve lhůtě pro poskytnutí informace), je třeba upozornit, že 15ti denní lhůtu pro poskytnutí informace (a tedy pro splnění oznamovací povinnosti dle § 17 odst. 3 InfZ) je třeba počítat nikoli ode dne 18. prosince

2020, kdy byla žádost stěžovatelem podána, ale až od 28. prosince 2020, kdy byla žádost na výzvu povinného subjektu žadatelem upřesněna.

24. Dle ust. § 14 odst. 5 písm. d) InfZ platí, že pokud povinný subjekt nerozhodne podle § 15 (o odmítnutí informace), poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě **nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění**. Ačkoliv v tomto případě se nejednalo o „doplnění“ žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. a) InfZ, tj. ve smyslu doplnění chybějících údajů, ale o její „upřesnění“ žádosti na výzvu povinného subjektu ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, je třeba dovodit, že i v tomto případě se aplikuje analogicky ust. § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, tzn. lhůta pro poskytnutí informace se počítá až ode dne upřesnění žádosti, nikoli ode dne jejího podání. Upřesnění stejně jako doplnění žádosti totiž představuje úkon žadatele nutný k tomu, aby jeho žádost mohla být povinným subjektem v souladu s informačním zákonem (tj. ve lhůtě pro poskytnutí informace) vůbec věcně vyřízena. Jinými slovy je logické, že pokud povinný subjekt neví, jaké informace žadatel vlastně požaduje, nemůže takovou žádost v souladu s InfZ vyřídit, a proto je třeba i v případě upřesnění žádosti analogicky postupovat dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ a tedy lhůtu pro poskytnutí informace počítat až ode dne upřesnění žádosti.
25. Námitka, že k oznámení požadavku úhrady nákladů dle § 17 odst. 3 InfZ došlo opožděně, neboť lhůta pro poskytnutí informace, ve které musí být oznámení dle § 17 odst. 3 InfZ učiněno, byla prodloužena v rozporu se zákonem, proto není opodstatněná. Oznámení povinného subjektu totiž bylo žadateli doručeno již dne 11. ledna 2021, tedy v základní (neprodloužené) 15ti denní lhůtě pro poskytnutí informace, kterou je nutno dle ust. § 14 odst. 5 písm. d) InfZ per analogiam počítat až od 28. prosince 2020, tj. ode dne upřesnění žádosti. Proto i pokud by k prodloužení lhůty dle § 14 odst. 7 písm. a) InfZ („vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost“) nebyl splněn zákonný důvod, jak tvrdí opakovaně stěžovatel, oznámení požadavku úhrady dle § 17 odst. 3 InfZ, jejíž zaplacení podmiňuje poskytnutí informace, bylo z pohledu Ministerstva vnitra učiněno včas. Námitka stěžovatele ohledně nezákonného prodloužení lhůty pro poskytnutí informace nadto důvodná není (viz následující bod).
26. Odmítnout je třeba i námitku, že nebylo možné přistoupit k výzvě na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, protože se o mimořádně rozsáhlé vyhledání informace ve smyslu § 17 odst. 1 InfZ v tomto případě vůbec nejedná. Ačkoliv stěžovatel poptává základní informace týkající se způsobu ukončení soudních sporů (konkrétně se táže na počet sporů v letech 2005 až 2020, které byly pravomocně ukončeny, přičemž tuto informaci požaduje sdělit za jednotlivé roky), tyto informace požaduje za velmi dlouhé časové období

(15ti let), za které povinný subjekt eviduje celkem 2079 sporů. Jak plyne ze sdělení povinného subjektu ze dne 11. ledna 2021, č. j. MHMP 15829/2021, jímž byl požadavek úhrady stěžovateli oznámen, povinný subjekt takovou informací nedisponuje přímo, tj. nemá ji na jednom místě, ale je zjistitelná až ze spisů k jednotlivým případům, kdy některé z nich jsou již archivovány. Požadavek úhrady nákladů za *mimořádně rozsáhlé vyhledávání* je proto třeba považovat co do základu za důvodný. Z uvedených důvodů je třeba považovat za zákonný i postup povinného subjektu, jímž došlo k prodloužení lhůty podle ust. § 14 odst. 7 písm. a) InfZ, v souladu se kterým je možné lhůtu pro poskytnutí informace prodloužit až o 10 dnů z důvodu *vyhledání a sběru požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost.*

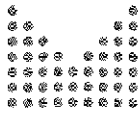
27. Zásadně pak nelze souhlasit s tvrzením stěžovatele, že jím požadovaný počet pravomocně ukončených sporů za období posledních 15ti let musí být povinnému subjektu prokazatelně znám z vyřizování předchozí stěžovatelovy žádosti ze dne 21. června 2020.
28. Ministerstvu vnitra je z jeho úřední činnosti známo, že ve vztahu k předchozí žádosti stěžovatele ze dne 21. června 2020 povinný subjekt provedl kvalifikovaný odhad, kolik hodin by trvalo vyhledávat pravomocné rozsudky za posledních 15 let, na základě kterých bylo hlavní město Prahy povinno zaplatit úhradu bezdůvodného obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva (fyzických osob, podnikatelských subjektů), požadované v této stěžovatelově žádosti. V tomto odhadu přitom povinný subjekt vyšel z počtu 2079 (sníženého na 2000) soudních sporů celkem, které povinný subjekt zamýšlel dále „redukovat“ podle předmětu věci (tj. vyhledat případy týkající se bezdůvodného obohacení za užívání pozemků ve vlastnictví soukromých osob charakterizovaných jako veřejná zeleň) a až v takto vyčleněných spisech poté zamýšlel vyhledávat požadované rozsudky a ověřovat nabytí právní moci. Povinný subjekt v tomto předchozím případě přitom neuvedl (a to ani odhadem), kolika spisů by se tato další práce se spisy (vyhledávání pravomocných rozsudků a ověřování právní moci) týkala, což byl také jeden z důvodů, proč Ministerstvo vnitra tuto další práci se spisy ve stížnostním řízení neuznalo a úhradu nákladů snížilo (viz bod 31. rozhodnutí MV ze dne 21. srpna 2020, č. j. 120068-2/ODK-2020, ve kterém Ministerstvo vnitra uvedlo: „Je zřejmé, že pokud povinný subjekt počítá za posledních 15 let 2000 soudních sporů, přičemž žadatel požaduje rozsudky týkající se specifických sporů, nemůže se vyúčtování nákladů na další práce se spisy, v nichž mohou být požadované informace obsaženy, týkat všech těchto 2000 spisů, neboť žadatel o rozsudky vydané ve všech soudních sporech nežádá.“).

29. Ze spisu vedeného ve věci žádosti stěžovatele ze dne 21. června 2020 tedy neplyne, kolik z 2079 sporů celkem bylo v posledních 15ti letech pravomocně skončeno, resp. kolika případů (spisů) by se týkalo poskytnutí pravomocných rozsudků. Jinými slovy nadřízený orgán nemůže s ohledem na výše uvedené souhlasit s tvrzením stěžovatele, že povinný subjekt při vyřizování jeho předchozí žádosti ze dne 21. června 2020 již vyhledal a eviduje tedy informaci o počtu pravomocně ukončených soudních sporů za posledních 15 let. Proto i tvrzení stěžovatele, že jediné, co je nyní nově požadováno, je rozčlenění dříve získané podkladové informace po jednotlivých letech, je třeba odmítnout jako nepravdivé. V předchozím řízení o žádosti stěžovatele ze dne 21. června 2020 totiž stěžovatel získal (stejně jako Ministerstvo vnitra) pouze informaci o počtu soudních sporů za posledních 15 let. To vyplývá jednak ze sdělení povinného subjektu ze dne 15. července 2020, č. j. MHMP 1084174/2020 – „Výzva k úhradě nákladů“, v němž povinný subjekt uvádí, že „Požadované informace se týkají dlouhého časového období, přičemž je třeba provést vyhledávání v mnoha spisech, včetně archivovaných písemností. Vyhledávání informací je mimořádně rozsáhlé. Bylo zjištěno, že se jedná o cca 2000 spisů...“, jednak z přípisu povinného subjektu ze dne 18. srpna 2020, č. j. MHMP 1269248/2020 – „Doplnění spisu k č. j. MV-120068-3/ODK-2020“, ve kterém povinný subjekt na první straně uvádí, že eviduje za období 2005-2020 (15 let) přes 2000 soudních sporů (konkrétně 2079).
30. Stěžovatel je s obsahem uvedených písemností prokazatelně seznámen, když na ně sám ve stížnosti odkazuje. Lze tak usuzovat, že cílem stěžovatele je spíše rozporovat správnost postupu povinného subjektu při vyřizování jeho předchozí žádosti ze dne 21. června 2020. Na to přímo ukazuje i např. tato stěžovatelova věta: „Bylo-li by tomu jinak, pak by předcházející řízení přezkoumané pod MV-120068-2/ODK-2020 vycházelo ze zcela mylných předpokladů a podkladů. Není možné, aby celková časová náročnost věcné identifikace spisu, v níž měly být nalezeny předmětné rozsudky, vycházela ze součinu času potřebného pro detailní pročitání jednoho spisu násobeného počtem **všech** soudních sporů a **nikoliv jen těch pravomocně ukončených.**“
31. K související námitce stěžovatele, že „Povinný subjekt stále kalkuluje s jakýmsi počtem 2079 případů, ale dosud nepostavil na jisto, zda se jedná o počet v daném období zahájených řízeních, řízeních běžících nebo pravomocně skončených.“ Ministerstvo vnitra uvádí, že o poskytnutí takovéto vysvětlující informace stěžovatel nežádal, ale domáhá se poskytnutí informace o počtu pravomocně ukončených sporů za období posledních 15ti let po jednotlivých letech. Pokud stěžovatelovi nebylo zřejmé, o jaké soudní spory (myšleno 2079 sporů, které povinný subjekt zmiňuje ve sdělení č. j. MHMP 1492929/2020 a přípisu č. j. MHMP 1269248/2020) se vlastně jedná a chtěl si to ujasnit, mohl povinný subjekt požádat o sdělení informace v tomto duchu.

32. Zde je nutno též podotknout, že námitky týkající se postupu povinného subjektu při vyřizování původní stěžovatelovy žádosti o informace ze dne 21. června 2020, resp. námitky týkající se sdělení povinného subjektu č. j. MHMP 1492929/2020, ze dne 6. října 2020, a přípisu „Doplnění spisu k č. j. MV-1200683-3/ODK-2020“, č. j. MHMP 1269248/2020, ze dne 18. srpna 2020, nemohou mít v tomto stížnostním řízení, ve kterém je přezkoumáván postup povinného subjektu při vyřizování žádosti stěžovatele ze dne 18. prosince 2020, právní relevanci. Jedná se zejména o námitky, že v předchozím řízení nemělo smysl prohledávat spisy týkající se všech soudních řízení, ale měly být správně prohledávány jen ty spisy, které byly pravomocně skončeny. Podáním nové žádosti o informace (a navazující stížnosti dle § 16a odst. 1 InfZ) se nelze domoci opětovného přezkoumávání postupu povinného subjektu, který již byl v návaznosti na stížnost žadatele ze dne 16. července 2020 pod sp. zn. MV-120068/ODK-2020 nadřízeným orgánem přezkoumáván (viz rozhodnutí MV ze dne 21. srpna 2020, č. j. MV-120068-2/ODK-2020). Tyto námitky proto nebyly v tomto řízení Ministerstvem vnitra věcně posuzovány.
33. Současně nelze souhlasit s námitkou, že povinný subjekt měl správně vydat rozhodnutí o odmítnutí informace, pakliže uvádí, že požadovanou informaci nedisponuje přímo. Je třeba odlišit případy, v nichž požadovaná informace vůbec neexistuje, a situace, v nichž požadované informace reálně existují, ale povinný subjekt je nemá v podobě požadované žadatelem, resp. na jednom místě (např. v jednom PC souboru). Tehdy je povinný subjekt pro vyřízení žádosti musí pouze vyhledat (shromáždit) a žadateli poskytnout bez ohledu na rozsáhlost či pracnost jejich vyhledávání, tj. nemůže z tohoto důvodu žádost odmítnout správním rozhodnutím dle § 15 odst. 1 InfZ. Jinými slovy skutečnost, že povinný subjekt informacemi nedisponuje přímo, resp. že je nutné je rozsáhle vyhledávat apod., nemůže být důvodem odmítnutí žádosti. Povinný subjekt nicméně může v souvislosti s vyhledáváním informací po žadateli požadovat úhradu. Povinný subjekt proto v tomto případě správně přistoupil k oznámení úhrady nákladů dle § 17 odst. 3 InfZ namísto odmítnutí žádosti rozhodnutím.
34. Dne 28. ledna 2021 stěžovatel Ministerstvu vnitra zaslal ještě své „doplňující vyjádření“, ve kterém dokládá informace, které získal na základě žádosti podané podle informačního zákona od Městského soudu v Praze. Z těchto žadatelem získaných informací plyne, že počet pravomocně ukončených odvolacích řízení, ve kterých vystupuje hlavní město Praha na straně žalovaného a také jako vedlejší účastník na úseku občanskoprávních v letech 2005 až 2020, je 269. Tato zasláná dokumentace nicméně není relevantní pro předmětné řízení, neboť dokladuje jen to, jaké informace žadatel získal od Městského soudu v Praze. Stěžovatel se jí patrně snaží prokázat, že

povinným subjektem uváděný počet 2079 se netýká jen pravomocně skončených sporů. Tato stěžovatelem nastolená otázka, tj. jaké spory se vlastně jedná, však není z pohledu nadřízeného orgánu sporná a nebyla sporná ani v řízení o stížnosti žadatele pod sp. zn. MV-120068/ODK-2020, navíc v tomto řízení nemá žádnou relevanci.

35. Nad rámec výše uvedeného je možné k námitkám stěžovatele podotknout, že kvalifikovaný odhad nákladů na vyhledávání rozsudků požadovaných v žádosti stěžovatele ze dne 21. června 2020 za období posledních 15ti let, který počítal s nutností vyhledávat pravomocné rozsudky v celkem 2079 spisech vedených k jednotlivým soudním sporům za poptávané období posledních 15ti let (tj. nikoli jen v těch spisech, které jsou vedeny ke sporům pravomocně ukončeným), byl Ministerstva vnitra aprobován již rozhodnutím ze dne 21. srpna 2020, č. j. MV-120068-2/ODK-2020. Povinný subjekt totiž nemá povinnost mít evidenci pravomocně ukončených sporů, popřípadě shromažďovat spisy s pravomocně ukončenými spory na jednom místě, což je koneckonců i důvod požadavku úhrady nákladů za *mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací* v návaznosti na žádost stěžovatele ze dne 18. prosince 2020, upřesněné dne 28. prosince 2020, ve které žadatel požaduje sdělit právě počet pravomocně ukončených sporů.

III./B

Přezkoumání stanovené výše úhrady

36. Ministerstvo vnitra dále přistoupilo k přezkoumávání samotné výše úhrady, kdy vycházelo z toho, že se stěžovatel domáhá informací za období 15ti let, které povinný subjekt neeviduje a nemá povinnost evidovat na jednom místě. Požadavek na úhradu nákladů za *mimořádně rozsáhlé vyhledávání* je proto co do základu důvodný.
37. Dále se nadřízený orgán zaměřil na přezkoumání přiměřenosti výše náhrady nákladů. Přihlédl k tomu, že vzhledem k objemu spisů za období posledních 15ti let (jde o 2079 případů), v nichž je třeba poptávané informace vyhledávat, nelze stanovit časový harmonogram vyhledávání informací na minuty přesně, ale jde o odhad průměrné doby strávené vyhledáváním (odhad skutečných nákladů). Skutečnou dobu vyhledávání, a tedy i skutečnou výši úhrady, by byl povinný subjekt schopen vyčíslit jedině tehdy, kdyby toto vyhledání informací provedl a spoléhal na to, že vynaložené náklady žadatel skutečně uhradí, čímž by se vystavil reálnému riziku zbytečně vynaložených nákladů (pro případ, že by žadatel náklady neuhradil). V této souvislosti je třeba poukázat na příslušnou judikaturu správních soudů (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 231/2017 a 6 As 326/2016), ze které plyne, že smyslem ust. § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím je nahradit

povinným subjektům náklady spojené s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací, nikoli, aby povinné subjekty vynaložily úsilí na vyhledání informací, které má být zpoplatněno, bez ohledu na to, zda žadatel úhradu zaplatí nebo nikoli. Ústavní soud pak výslovně připustil možnost tzv. kvalifikovaného odhadu v nálezu pod sp. zn. I. ÚS 1083/16 – cit.:

*„Nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti pro zneužití práva, neznamená to, že povinný subjekt musí před žádostí o úhradu podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. informaci plně vyhledat a tím se vystavit riziku, že jeho vyhledávací činnost a náklady na ni vynaložené přijdou vniveč právě s ohledem na výši úhrady neakceptovatelné pro žadatele o informaci. **Zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena kvalifikovaným odhadem, např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání** (i důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. novelizujícímu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. opakovaně hovoří o "předpokládané výši úhrady"). Stanovení úhrady kvalifikovaným odhadem jako podmínky pro poskytnutí informace nijak nekoliduje se zárukou přístupu k informacím, resp. s požadavkem na vymezení podmínek a provedení zákonem podle čl. 17 odst. 5 věty druhé Listiny, protože tím nejsou dotčeny podstata a smysl tohoto práva (čl. 4 odst. 4 Listiny).“*

38. **Z hlediska zásady přiměřenosti úhrady nákladů je však nutné, aby doba vyhledávání byla stanovena na základě odůvodněného, racionálního a akceptovatelného odhadu, tj. takového odhadu, který není ve vztahu k činnostem spočívajícím ve vyhledávání informací zjevně nepřiměřený, což bylo předmětem přezkoumávání Ministerstvem vnitra.**
39. Povinný subjekt požadavek úhrady odůvodňuje popisem těchto úkonů, které je třeba provést za účelem vyhledání požadované informace – shromáždění spisů, kdy některé je třeba si vyžádat z archivu, zjišťování spisových značek, u kterých jsou případy vedeny u příslušných soudů, dále o zjišťování samotné informace, zda a ve kterém roce byly spory pravomocně ukončeny (vyhledáváním v InfoSoud nebo přímo ze spisů) a ověřování, zda nedošlo v důsledku mimořádných opravných prostředků ke zrušení již pravomocných rozhodnutí. Tyto (svou povahou spíše administrativní) úkony za účelem zjišťování, zda byly soudní spory pravomocně ukončeny, bude třeba podle odhadu povinného subjektu provádět ve vztahu ke každému z 2079 případů v průměru 10 min na jeden spis.
40. Ministerstvo vnitra se proto zabývalo otázkou, zda čas 10 min / jeden spis za účelem vyhledání požadované informace, tj. informace zda a popř. kdy (v jakém roce) došlo k pravomocnému ukončení sporu, není zcela zjevně

nepřiměřený. Přihlédlo přitom k tomu, že v jiném případě, řešeném u Ministerstva vnitra pod sp. zn. MV-122459/ODK-2020, Ministerstvo vnitra po prostudování „obvyklého spisu“ vedeného povinným subjektem ve věci, k níž došlo k napadení žalobou u soudu, dospělo k závěru, že vyhledání rozsudků ve spisech včetně ověření nabytí právní moci může „běžnému“ pracovníkovi povinného subjektu trvat odhadem 5 minut na jeden spis. V posuzovaném případě by proto neměl být čas strávený vyhledáváním obdobné informace (tj. informace o pravomocném ukončení sporu, resp. o nabytí právní moci) dvounásobně dlouhý, aniž by byl tento rozdíl odůvodněn. Ministerstvo vnitra přihlédlo dále k tomu, že povinným subjektem nebylo v tomto případě adekvátně a přesvědčivě zdůvodněno, proč ověření právní moci by mělo trvat v průměru 10 min na jeden spis.

- 41. Po přezkoumání výše stanovené úhrady nadřízený orgán tedy dospěl k závěru, že místo odhadovaných 346,5 hodin je uznatelných jen 173,25 hodin strávených vyhledáváním informací.**

IV.

42. Podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ „*Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že výši úhrady nebo odměny sníží; v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje podobně podle § 16 odst. 4 věty druhé s tím, že povinnému subjektu přikáže požadované informace žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne zaplacení úhrady či odměny.*“
43. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a důvody Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ výši úhrady stanovenou v oznámení povinného subjektu ze dne 11. ledna 2021, č. j. MHMP 15829/2021, snížilo na částku 43.313,- Kč, která odpovídá (po zaokrouhlení na celá čísla) při stanovené sazbě 250 Kč/hodina uznatelným 173,25 hodinám práce spočívající v mimořádně rozsáhlém vyhledávání.
44. Institut tzv. informačního příkazu dle ust. § 16 odst. 4 InfZ nemohl být užit, neboť požadované informace nebyly dosud vyhledány a nejsou tedy ani součástí spisového materiálu předloženého nadřízenému orgánu. Nebylo tedy možné prověřit jejich obsah a posoudit, které části poptávaných dokumentů by případně bylo nutné znepřístupnit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru
pověřen řízením

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí, bude doručen dle § 16a odst. 9 InfZ povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1; ke sp. zn. S- MHMP 1933925/2020 (*prostřednictvím systému datových schránek*).
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) podle § 16a odst. 9 InfZ stěžovateli [redacted] emailovou [redacted]
3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: [redacted]
tel. č.: [redacted]
e-mail: [redacted]